

til ham, at selvfølgelig var der ingen Grund til Harme overfor det ærede Medlem, der følger sin Overbevisning fuldt ud. Desuden skal man ikke bedømme en Mand efter hans Gerninger, men efter hans gode Villie. Der er en Filosof, der har sagt, at Menneskenes Handlinger ere ret lige-gyldige, thi det, vi lave, er alligevel glemmt om et halvt Hundrede Aar, og Verden gaar sin skæve Gang alligevel, men en Mand skal dømmes efter sine Intentioner, sine Hensigter, og den Villiestyrke og Personlighed, han lægger i, hvad han gør. Det kommer ikke an paa, *hvad* man gør, men *hvorledes*. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem har handlet ud fra den bedste Villie. Som god konservativ Mand er han gaaet ind i Reformpartiet — paa samme Maade som en Missionær, der gaar over til Niggerne i Afrika for at omvende dem — for at være Surdejgen i dette Parti, smitte det med sine Anskuelser og gøre dette Parti til et saa meget bedre Parti, som det burde være og forhaabentlig kan blive.

Det ærede Medlems Mission og Op-gave kan jeg fra et konservativt Stade ikke andet end billige, idet jeg glæder mig over hans gode Hensigt. Jeg kan holde omtrent samme Tale, som Biskoppen af London holdt til den ny Missionær, der skulde rejse ned til Niggerne: Det er en ædel Opgave, Missionæren har at løse, men han maa huske paa, at den ikke er helt ufarlig, thi foruden at Niggernes Hjerne-skaller i Reglen ere tykkere end de hvi-des, saa Lærdommene ikke trænge saa godt igennem, saa er der undertiden Men-neskeædere blandt dem, som æde en baade aandeligt og legemligt, æde alle ens An-skuelser. Derfor vil jeg kun sige, idet jeg paaskønner, hvad det ærede Medlem har gjort, at jeg vil haabe, at det ærede Med-lem vil komme tilbage, ligesom Ridder Kalv, der kom tilbage med en Ko, og have andre med sig tilbage til Højre. Men hvis det modsatte skulde ske, at der af det ærede Medlems hele konservative Habitus kun blev nogle faa Knokler tilbage fra disse vilde Menneskeædere, vil jeg haabe, hvis vi finde disse Knokler, at de ville faa en hæderlig Begravelse, og at der over Gra-ven vil blive sat en smuk Gravsten med de

samme Ord, som der staar over Sven Dufvas Grav: Meningen og Hjertet; det var godt!

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ludvig Reventlow: Ligesom Missionæren vistnok var glad ved at faa Biskop-pens Velsignelse med paa Rejsen, saaledes er jeg ogsaa taknemmelig og glad ved at have det ærede Medlems Velsignelse med paa min Rejse.

Formanden: Jeg skal her udsætte Mødet; det genoptages i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 4.

Mødet genoptoges Kl. 7.

Mortensen: Det ærede Medlem for Roskilde (H. Nielsen) udtalte forleden Dag den Anskuelse, at den imødekomende Velvillie, man kunde vente fra Minister-bordet, stod i omvendt Forhold til de Øn-sker og Krav, som Medlemmerne frembare, saaledes at jo mindre Ønskerne vare, jo mindre Fordringer, de stillede til Stats-kassen, desto større Velvillie kunde de gøre Regning paa at nyde og omvendt. For saa vidt det ærede Medlem har Ret i denne Betragtning — og det har jeg ingen Grund til at tvivle om —, saa vil man altsaa logisk kunne slutte, at hvis Ønskerne ere saa beskedne, at de gaa over paa den anden Side af Nulpunktet, om jeg saa maa sige, hvis de i Stedet for at kræve noget af Statskassen, derimod ville bevare noget for Statskassen, maa jo Velvillien rimeligvis kulminere, saa at den fik naaet sin højeste Grad, og den højtærede Mini-ster vilde være overordentlig imødekom-mende overfor saadanne Ønsker. Da jeg